

Domáca pobožnosť na 4. nedeľu po Veľkej Noci (10. máj 2020)

1. Úvod

V mene Boha Otca i Syna i Ducha Svätého

2. Pieseň ES 145

3. Odriekanie 10 Božích prikázaní:

Aby sme si všetci spoločne pripomenuli zákon Boží, odriekajme spoločne desať Božích prikázaní:
Ja som Hospodin, tvoj Boh ...

4. Zamyslenie nad Božím slovom (Jk 1, 17-21)

S úctou si vypočujme slová Písma, ktoré sú zapísané v liste apoštola Jakuba 1, 17-21:

„Len dobrý údel a len dokonalý dar pochádza zhora od Otca svetiel, u ktorého ničo premeny ani zatienenia (pre) odvrátenie sa. Zo svojej vôle splodil nás slovom pravdy, aby sme boli akousi prvotinou Jeho stvorení. Vedzte, bratia moji milovaní: Nech je každý človek rýchly, keď treba počúvať, pomalý, keď má hovoriť, a pomalý k hnevu. Lebo hnev muža nepôsobí spravodlivosť pred Bohom. Preto odložte všetku nečistotu a všetko množstvo zlosti a s tichosťou prijímajte vstevované slovo, ktoré má moc spasit' vaše duše.“

Milí bratia a sestry!

List apoštola Jakuba je iný ako ostatné listy. Dr. Martin Luther ho nemal veľmi v láske, pretože neobsahuje teologické učenia ako napríklad listy apoštola Pavla. Obsahuje však veľa praktických rád a poučení pre situácie, ktoré denno-denne prežívame a tak ne jeden čitateľ sa v slovách apoštola Jakuba nájde skôr ako v zložitých teologických premisách apoštola Pavla.

Aj dnešné slová sú veľmi praktické. Hovoria o dare, ktorý nám dáva nebeský Otec a konštatujú, že takýto dar je vždy dobrý. S tým samozrejme nemožno iné než súhlasiť, no stále ostáva otázka: aký dar to vlastne máme od Otca svetiel? Ľudia si pod darmi od Pána Boha často predstavujú život, zdravie, požehnanie prinášajúce úspech či pokoj a radosť, vedúce ku krajšiemu a príjemnejšiemu životu. Sú to všetko hmotné veci alebo veci, ktoré k dobrému hmotnému životu vedú. A je pochopiteľné, že po nich túžime a pod dokonalým darom si ich predstavujeme, veď sami sme hmotní ľudia a žijeme v hmotnom tele a v hmotnom svete.

Dnešná nedeľa nám však predstavuje iný dar. Dar, ktorý nie je hmotný ani nevedie zákonite k radostnému, spokojnému a úspešnému telesnému životu. Je to dar Ducha Svätého, ktorého Pán Ježiš prisľúbil svojim učeníkom ešte pred svojou smrťou. Teraz, po Jeho vzkriesení a krátko pred Jeho vstúpením na nebesá, sa tento prisľub vracia a pripomína. Veď už zakrátko Pán Ježiš opustí túto zem a nechá svojich verných zdanlivo osamote. No predsa nebudú sami. Duch Svätý je ten, ktorý im bude stále sprítomňovať Majstra. Duch Svätý im bude pripomínať Jeho slová a dá im porozumieť ich významu. Len si spomeňme na ne jedno svedectvo evanjelia, ktoré hovorí o učeníkoch, že „po Jeho smrti rozpomenuli sa, že to povedal...“ To je dielo Ducha Svätého pri nich a rovnako aj pri nás.

Je škoda, že v našej cirkvi často význam Ducha Svätého podceňujeme. Berieme ako samozrejmosť, že máme Bibliu, po ktorej siahame, je pre nás samozrejme, že poznáme mnohé z jej výpovedí a to, že jej slovám často rozumieme, pripisujeme svojmu vzdelaniu či schopnosti myslieť a veciam rozumieť. Neuvedomujeme si, že aj za tým našim porozumením je Duch Svätý a že to vďaka Nemu smieme počuť slová Pána Ježiša a rozumieť im. Že tieto slová prežili všetky dejinné útlaky a snahy neprajníkov o ich zničenie, je tiež dielo Ducha Svätého a to, že aj dnes, po takmer dvoch tisícok rokoch existuje cirkev nespôsobil nikto iný než On. No aj tak to nie je všetko. Nič z toho by ešte samo o sebe nespôsobil v našich srdciach živú vieru. Je to Duch Svätý, ktorý v našich srdciach spôsobuje ten veľký div, kedy sa počuté Božie slovo pretvára na vieru a my začíname vnímať Pána Boha ako svojho nebeského Otca. Práve tu sa vďaka Duchu Svätému začína rodiť vzťah, ktorý môže pretvoriť náš život. Nezaručuje úspech v práci, ani telesné zdravie či šťastie, no zaručuje pokoj a radosť duše, ktorá cíti, že našla svojho Stvoriteľa, u ktorého bude raz

prebývať večne. To nemá nič spoločné so zdravím, pozemskou radosťou či úspechmi, no je to oveľa viac. Preto dar Ducha Svätého, ktorý to spôsobuje, je tým dokonalým darom, čo dostávame od Otca svetiel. Je to dar, ktorý vedie k viere, tým pádom k Bohu a tak nás Pán Boh skrze Neho robí akousi prvotinou svojho stvorenia, teda tých, ktorí sú v celom tom stvorenom svete pre Neho najdôležitejší.

Apoštol Jakub vo svojej praktickosti prechádza k otázke počúvania a hovorenia. Keďže viera je z počúvania a na to, aby Duch Svätý mohol v ľudskom srdci vzbudiť vieru je potrebné počuť evanjelium, je dôležité počúvať. Ak však má človek počúvať, musí v prvom rade sám zmlknúť. To sa dnes len málo deje. Dnes chce každý hovoriť a má pocit, že to jeho je to najdôležitejšie a musí to povedať každému. Boris Filan v jednej zo svojich úvah povedal, že ľudstvo zachvátila rečová pandémia a tak každý hovorí, píše, publikuje a len málokto chce počúvať a prijímať. Aj to je však prekážka na ceste k viere. Apoštol Jakub hovorí, že k hovoreniu sa netreba ponáhľať, no treba sa ponáhľať k počúvaniu. Počúvanie je zdrojom mnohej múdrosti, skúsenosti i poučenia. Ľudia, ktorí stále iba hovoria, spravidla nevnímajú nič a nikoho iného okrem seba na rozdiel od tých, ktorí veľa počúvajú a veľa sa dozvedajú. Majú tak o čom uvažovať a majú na to aj viac času a priestoru. A v tomto uvažovaní sa rozvíjajú do múdrosti a pod vplyvom Ducha Svätého aj do viery. Preto sa neponáhľajme vždy za každú cenu hovoriť, ale ponáhľajme sa vždy za každú cenu počúvať.

A ešte k jednému sa netreba ponáhľať – k hnevu. Aj pred ním nás apoštol Jakub varuje. Hnev nepôsobí spravodlivosť pred Bohom, no nepôsobí nič dobré ani medzi ľuďmi. Tak ako veľavravnosť, je aj hnev často prejavom egoizmu, kedy sa človek hnevá spravidla preto, že bolo nejakým spôsobom dotknuté jeho ego. Nahnevaný, egocentricky zameraný človek však tiež nemá otvorené srdce pre počúvanie a prijímanie Ducha Svätého. Preto nám treba odložiť hnev i vlastné slová a vnoriť sa do počúvania Božieho slova, ktoré nie je obyčajné, ale má moc spasiť naše duše, pretože skrze toto slovo vzniká viera a tá nám otvára brány večnosti. Tým získavame ten dokonalý dar, pochádzajúci od Otca svetiel.

Otvorme dnes srdcia Duchu Svätému, počúvajme v tichosti a pokore Božie slovo a nechajme ho pôsobiť, aby aj v nás zo semienka slova vyklíčila najprv rastlinka nádeje a napokon vyrástol mocný a košatý strom viery. Amen.

Pomodlime sa:

Láskavý náš nebeský Bože, Ty nám dávaš v živote mnoho dobrých darov. Dávaš hojnosť nášmu telu, dávaš hojnosť i našej duši, no nadovšetko si nám dal dar vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi, ktorý umrel za nás a dnes nám Jeho ústami prisľubuješ dar svojho Svätého Ducha. Vďaka Nemu smieme počuť Tvoje slovo, vďaka Nemu smieme rozumieť tomu čo počujeme a vďaka Nemu môžeme v Teba veriť. Tak si uvedomujeme, aký je pre nás dôležitý a ako nás vlastne spája s Tebou, ktorý by si inak bol skrytý našim očiam a ďaleký našim srdciam. Ďakujeme Ti za tento vzácny dar a prosíme, dávaj nám Ho v hojnej miere, aby sme aj v ťažkých chvíľach či v okamihoch zápasov a pokúšaní v Teba pevne verili a boli tak zakotvení Duchom Svätým do Teba ako do pevnej skaly, na ktorej stojí náš život v tejto časnosti, a na ktorej bude stáť i vo večnosti. Amen.

Teraz spoločne odriekajme modlitbu Pánovu:

Otče náš, ktorý si v nebesiach...

5. *Viera všeobecná kresťanská*

Napokon spoločne vyznajme vieru v trojjediného Boha slovami Apoštolského vyznania:
Verím v Boha Otca všemohúceho...

6. *Pieseň ES 146*

7. *Záverečné požehnanie*

Prijmite požehnanie:

Milosrdenstvo vám a pokoj a láska nech sa rozhojňuje! Amen.